

Eusebi Bona i Puig: un begurenc notable (II)

LA FAMÍLIA BONA I PUIG

Continuant el relat dels antecedents familiars, reprendrem el fil de l'explicació quan la família Bona, formada pels pares i els cinc fills, Siseta, Irmina, Anna, Salvi i Eusebi, va anar a viure a Barcelona. Tots havien nascut a Begur menys la Siseta que era cubana i, pel que fa a l'Eusebi, el més jove, direm que havia nascut el 23 de novembre de 1890, a la casa familiar del carrer de Sant Gaietà, núm. 2. El trasllat a Barcelona tingué lloc quan els nois hagueren d'estudiar. La marxa de Begur de les famílies d'aquell temps es devia, quasi sempre, a la necessitat de buscar-se la vida en altres llocs. A Cuba, a fer diner, ja no s'hi podia tornar; s'anava, doncs, a Barcelona o a Girona per facilitar l'esdevenidor dels fills. Llavors, un títol universitari era una garantia d'estabilitat econòmica i, per tant, els pares benestants feien estudiar una carrera a cada fill.

La primera estada a Barcelona tingué lloc en el passeig de Gràcia, núm. 26, 2n, però l'any 1911 es varen mudar al carrer Diputació, núm. 277, 1r, en el qual solament s'hi varen estar un any. El 1912 varen traslladar-se a la Gran Via, núm. 617, 2n, on romangueren molt de temps fins que l'Eusebi, amb la carrera acabada, va projectar un edifici en copropietat al carrer de Balmes, núm. 190. Fou en els primers anys d'estada a Barcelona que va néixer el sisè fill: en Pepe. Aquest fill barceloní no figura, naturalment, als censos de Begur, per la qual cosa, en començar aquesta biografia, havíem pensat que era cubà, com la Siseta. Uns amics begurencs que el conegueren, però, ens han fet saber que en Pepe era el fill més petit, que va néixer a Barcelona, i que tenia vocació de mariner. Va fer el servei militar embarcat a la Marina, la qual cosa li donà l'oportunitat de poder veure Begur des del mar. Li

va agradar molt el puig que hi ha a Sa Tuna, a sobre de S'Eixugador. En Pepe va morir molt jove i, en record seu, els seus pares varen comprar aquella muntanya i hi varen posar una imatge de Sant Josep mirant el mar.

Si bé la família residia a Barcelona, no perdien ocasió de retornar a Begur sempre que els estudis dels fills els ho permetien i, sobretot, a passar-hi els estius. Conservaven la casa familiar del carrer de Sant Gaietà, on passaven llargues temporades, però també tenien la casa de Sa Tuna, llavors encara sense arreglar i molt diferent de l'actual. Anaven i venien de la platja a peu, com tothom, amb un burro portant els paquets i alguna vegada algun d'ells a cavall de l'animal. És que al començament de segle a Sa Tuna no hi havia ni carretera. Les filles tenien el costum de cridar sovint a la seva mare: "Mamà!, mamà!... hem fet una vega... hem menjat sopes de menta..." La malícia popular els posà el sobrenom de "ses Mamàs". El cert és, però, que a Begur hi retrobaven llurs amics d'infantesa, que els apreciaven molt, tant els que romanien al poble com els que, com ells mateixos, n'havien marxat tot retornant-hi els estius. Entre aquests últims, a partir del 1934 no hi faltaven les germanes Fiol, que també tenien un sobrenom, "ses Fioles", i s'estaven a Sa Tuna.

És d'aquella època l'anècdota d'aquell senyor que, a Barcelona, volia veure el senyor Bona. El va rebre la Siseta i li va dir: "El papà s'ha negat". Aquell senyor, molt sorprès digué: "Què diu ara! Com ha estat això?... Li acompanyo el sentiment". La Siseta es va explicar: "No, no..."

Eusebi Bona i Puig

S'ha negat a rebre'l...". Els Bona formaven una família molt unida. Fins i tot, quan faltaren els pares els germans varen continuar vivint tots junts mentre els nois foren solters. En Salvi, però, quan tenia 55 anys, va casar-se el 1944 amb la senyora Asunción Mascarenyas Solà a l'església de San Marcos de Madrid. Llavors, el nou matrimoni va anar a viure en un xalet del carrer de Sant Eusebi de Barcelona. L'Eusebi va casar-se també gran. Es va casar dos dies abans de complir els seixanta anys; ho va fer expressament perquè així mai ningú no li podria dir que es va casar essent sexagenari... La seva muller fou la senyora Mercè Burch i Barraquer, de Santa Coloma de Farners. Les tres germanes i l'Eusebi continuaren vivint junts, a la casa del carrer de Balmes, si bé l'Eusebi i la seva muller s'instal·laren en un pis més alt de la mateixa casa, la qual ja era propietat de la família.